

+ ၂၀၁၂ ခုနှစ်

ဩဂုတ်လ

၉ ရက်

ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားသူကြီး
ဦးသာဌေး ရှေ့တွင်

ဦးမြအောင်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပါ ၂ *

ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇၊ ခိုးရာပါပစ္စည်းသည် ဥပဒေအရ လက်ရှိဖြစ်ထိုက်သူ၏လက်သို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိသည့် အခါမှသာ ခိုးရာပါ ပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရပ်စဲမည်ဖြစ်ခြင်း၊ ခိုးရာပါပစ္စည်းအဖြစ်မှရပ်စဲသွားခြင်းမရှိသေးသည့်ပစ္စည်းကို သဘောရိုးဖြင့်အပေါင်ခံခဲ့သူသည်ခိုးရာပါပစ္စည်းလက်ခံမှုနှင့် အရေးယူခံရခြင်းမှကင်းလွတ်မည်ဖြစ်သော်လည်း“ဥပဒေအရ လက်ရှိရထိုက်သူ”အဖြစ်သို့ရောက်ရှိမလာနိုင်သည့်အတွက် ပစ္စည်းပြန်ရရှိရန် အရေးမဆိုနိုင်ခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ သက်သေခံစာရွက်စာတမ်းများမှာ ခိုးယူခြင်းဖြင့်

* ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၉၉ (ခ)
+ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၈၆ (ခ) တွင် ချမှတ်သော ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၃ ရက်စွဲပါ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်အမိန့်ကို ပြင်ဆင်မှု။

လက်ပြောင်းခဲ့သော ပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၀ ၏ ဖွင့်ဆိုချက်အရ ခိုးရာပါပစ္စည်းပင်ဖြစ်ပြီး ခိုးရာပါပစ္စည်းသည် ဥပဒေအရ လက်ရှိဖြစ်ထိုက်သူ၏လက်သို့ ပြန်လည်ရောက်သည့်အခါမှသာ ခိုးရာပါပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရပ်စဲမည်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါစာရွက်စာတမ်းများကို တရားလို ဦးမှတ်၏နေအိမ်မှ တရားခံ မြင့်ဦးက ခိုးယူလျက် အပေါင်ခံသူ မြအောင်ထံ၌ ငွေများချေးယူခြင်းအတွက် အပေါင်အဖြစ် ပေးအပ်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် အဆိုပါပစ္စည်းများသည် ဦးမြအောင်၏ လက်ဝယ်၌ ထားရှိနေသမျှကာလပတ်လုံး ခိုးရာပါပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရပ်စဲသွားမည်မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက် ။ ။ အပေါင်ခံသူ ဦးမြအောင်အနေဖြင့် ပေါင်နှံသူ မြင့်ဦးက ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးမှတ်၏ လက်ဗွေလက်မှတ်များကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟု သိရှိနိုင်မည်မရှိကြောင်းနှင့် စာချုပ်စာတမ်းများကို ခိုးယူလာခြင်းဖြစ်သည်ဟုလည်း သိရှိနိုင်မည့် အခြေအနေမရှိကြောင်း မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက သုံးသပ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ အဆိုပါအချက်မှာ အပေါင်ခံသူက သဘောရိုးဖြင့် အပေါင်ခံခြင်းဖြစ်သည်ဟုသာ ကောက်ယူနိုင်မည်ဖြစ်ရာ ခိုးရာပါပစ္စည်းလက်ခံမှုနှင့် အရေးယူခံရခြင်းမှ ကင်းလွတ်မည်ဖြစ်သော်လည်း “ ဥပဒေအရလက်ရှိထိုက်သူ ” အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိမလာနိုင်သည့်အတွက် ပစ္စည်းပြန်ရရှိရန် အရေးဆိုနိုင်သော အချက်ဖြစ်သည်ဟု မဆိုသာပေ။

လျှောက်ထားသူအတွက် - ဦးဇော်လင်း၊ တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားခံရသူများအတွက်-(၁) ဦးရဲမြင့်

လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး
(၂) ဒေါ်အေးအေးမြိုင်
တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ် ၅၈၉/၂၀၁၁ တွင် တရားခံ မြင့်ဦးအား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၀ အရ အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် နှင့် ၆ လ ကျခံစေရန် ချမ်းအေးသာစံ မြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးပျော်ဘွယ်အနောက်ရပ်ကွက်၊ အကွက် (၃၀၅)၊ ဦးပိုင် ၄ (၁) မြေကွက်အရောင်းအဝယ်စာချုပ်နှင့်ဆက်စပ်လျက်ရှိသော စာချုပ် (၅)စောင်၊ မြေစာရင်းပုံစံ (၁၀၅) မြေပုံစာရွက် (၂)ရွက်၊ ဦးသိန်းထွန်း အမည်ပေါက်ဆိုင်ခန်းစာအုပ်တို့ကို တရားလို ဦးမှတ်သို့ ပေးစေရန် အမိန့် ချမှတ်ခဲ့ရာ အဆိုပါစာချုပ်နှင့် စာမှတ်စာတမ်းများကို ဦးမှတ်သို့ပေးစေ ရန် ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို အပေါင်ခံသူ ဦးမြအောင်ကမကျေနပ်၍ မန္တလေး ခရိုင်တရားရုံးသို့ တင်သွင်းသည့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၇/၂၀၁၁ တွင် ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်၍ လျှောက်ထားသူ ဦးမြအောင်သို့ ပေးအပ်စေရန် ပြင်ဆင်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ သည်။ ယင်းအမိန့်ကို ဦးမှတ်ကမကျေနပ်၍ တင်သွင်းသည့် မန္တလေး တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၃၈၆(ခ) ၂၀၁၁ တွင် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်လျက် ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုကြောင်း

အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သဖြင့် လျှောက်ထားသူ ဦးမြအောင်က ပြည်ထောင်စုတရား
လွှတ်တော်ချုပ်သို့ ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်

အမှုမှာ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးပျော်ဘွယ်အနောက်
ရပ်ကွက်နေ ဦးမှတ်က ၎င်းပိုင်ဆိုင်သော မြေကွက်အမှတ် (၃၀၅)၊ ဦးပိုင်
အမှတ် ၄(၁) မြေကွက်နှင့် သက်ဆိုင်သော အရောင်းအဝယ်စာချုပ်မူရင်း
နှင့် ဆက်စပ်သော အရောင်းအဝယ်စာချုပ် ၅ စောင်၊ သကျသီဟဘုရား၊
အောင်သီရိဈေးတန်း၊ ဆိုင်ခန်းအမှတ် (၁၃)၏ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်စာအုပ်တို့ကို
သားဖြစ်သူ မြင့်ဦးနှင့် ချွေးမဖြစ်သူ မာမာဦးတို့က ခိုးယူလျက် ပွဲစား
ဦးမြင့်အောင်နှင့် ပူးပေါင်း၍ ပေါင်နံ့အလွဲသုံးစားပြုခဲ့ကြောင်းဖြင့်
အရေးယူပေးရန် အမှတ်(၆) ရဲစခန်းသို့ တိုင်တန်းခဲ့ရာ တရားခံ မြင့်ဦး
နှင့် မာမာဦးတို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေ၍ ၎င်းတို့အပေါ် တရားခံပြေးမှု
ဖြင့် စွဲဆိုတင်ပို့ခဲ့ပြီးနောက် မြင့်ဦးက ပြန်လည်ဖမ်းဆီးရမိ၍ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
အမှုကြီးအမှတ် ၅၈၉/၂၀၁၁ ဖြင့် အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားသူ၏ရှေ့နေက ၂၈-၅-၂၀၀၉ ရက်စွဲပါ ငွေချေး
ကတိပဋိညာဉ်စာချုပ်ဖြင့် ဦးမှတ်နှင့် ၎င်း၏သား မြင့်ဦးတို့ ငွေချေးယူစဉ်
ကတည်းက အိမ်ပိုင်ဆိုင်မှုစာချုပ်စာတမ်းများကို ဦးမှတ်ကိုယ်တိုင်
လွှဲပြောင်းပေးအပ်ပြီး လက်မှတ်ရေးထိုး၊ လက်ဗွေနှိပ်ခဲ့သည်ဟု ထွက်ဆို
ချက်ရှိပါကြောင်း၊ မြင့်ဦးနှင့် မာမာဦးတို့က ၂-၁၀-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင်
ကျပ်သိန်း ၅၀၊ ၂-၁၁-၂၀၀၉ ရက်နေ့တွင် ကျပ် သိန်း ၁၀၀ ကို ထပ်မံ
ချေးယူသည့်အတွက် စာချုပ်များအရ ငွေကျပ်သိန်း ၃၅၀ ချေးယူရာတွင်
အာမခံအဖြစ်ပေးအပ်ထားရကြောင်းကို ဦးမှတ်ကိုယ်တိုင်သိရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ပါ

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျက် သားအဖနှစ်ဦး ပူးပေါင်း၍ အမှုဖွင့်တရားစွဲဆိုကာ စာရွက်စာတမ်း
များပြန်လည်ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ သက်သေခံ
ပစ္စည်းလက်ရှိရရှိပိုင်ခွင့်ပြဿနာသည် တရားလိုနှင့် တရားခံစပ်ကြားပေါ်
ပေါက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ တရားလိုနှင့် အပြင်လူစပ်ကြားပေါ်ပေါက်ခြင်းဖြစ်
လျှင် အပြင်လူအား ကြားနာခွင့်မပေးဘဲ တရားလိုအားပစ္စည်းကို ပြန်ပေး
ရန်အမိန့်မချမှတ်သင့်ပါကြောင်း၊ **ဒေါ်ခင်စု ပါ ၂ နှင့် ဦးအုန်းမောင် ပါ
၅ စီရင်ထုံး** ^(၁) တွင် အချင်းဖြစ်သက်သေခံပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍
ပြစ်မှုအထမြောက်လျှင် ထိုသက်သေခံတင်ပြသော ပစ္စည်းကို ပစ္စည်းတင်
ပြသူထံ ပြန်လည်ပေးအပ်ရန်ဖြစ်သည်ဟု ထုံးဖွဲ့ထားပါ၍ ပစ္စည်းတင်ပြသူ
ထံသို့သာ ပြန်လည်ပေးအပ်သင့်ပါကြောင်း၊ စာချုပ်များပေါ်ရှိ ဦးမှတ်
နေရာ၌ ရေးထိုးသည့်လက်မှတ်များမှာ ဦးမှတ်၏ လက်မှတ်မဟုတ်
ကြောင်း အင်းစိန်မှုခင်းတပ်ဖွဲ့မှူးရုံး၏ သက်သေခံ (ည) ပြန်ကြားစာအရ
ဦးမှတ်၏ စေခိုင်းချက်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်လွင်သည်
ဟု မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က သုံးသပ်ထားရာ
ဘား(လ်) ဘဟာဒူးနှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ စီရင်ထုံး ^(၂)၊
ဦးစံကျော် နှင့် မောင်မောင်ကြွယ်စီရင်ထုံး ^(၃) တို့တွင် လက်ရေး
လက်မှတ်တို့ကို နှိုင်းယှဉ်ခြင်းမှာ မုချမှန်ကန်သော သက်သေခံချက်
မဟုတ်ဟု ထုံးဖွဲ့ထားသည့်အပြင် ဦးမှတ်ကိုယ်တိုင်သိရှိပြီး ၎င်း၏သဘော
တူညီချက်ဖြင့် စာရွက်စာတမ်းများ ပေးအပ်ပေါင်နှံခြင်းဖြစ်ကြောင်း

(၁) ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ (တရားရုံးချုပ်)၊ စာ-၆၂၀။
(၂) ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ (အထူး)၊ စာ-၁၉။
(၃) ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ (တရားရုံးချုပ်)၊ စာ-၉၂။

ပေါ်ပေါက်သဖြင့် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ သုံးသပ်ချက်မှာ မှားယွင်းပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို ပြင်ဆင်ပယ်ဖျက်၍ မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုသင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

လျှောက်ထားခံရသူ(၁)ပြည်ထောင်စုရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက လျှောက်ထားသူထံမှ ငွေချေးယူပြီး ဦးမှတ်တို့သားအဖပူးပေါင်းအကွက်ဆင်၍ သားနှင့်ချွေးမကို အမှုဖွင့်လျက် စာချုပ်စာတမ်းများပြန်ရအောင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြချက်သည် လျှောက်ထားသူ၏ ထင်မြင်ချက်သာဖြစ်ကြောင်း၊ အကွက်ဆင်ဖန်တီးခဲ့သော အထောက်အထားရှိပါက ပြစ်မှုကြောင်းအရ အမှုဖွင့် တရားစွဲဆိုရန်သာဖြစ်ပါကြောင်း၊ သက်သေခံပစ္စည်းလက်ရှိရပိုင်ခွင့်ပြဿနာသည် တရားလိုနှင့် အပြင်လူတို့ စပ်ကြားပေါ်ပေါက်ခြင်းဖြစ်လျှင် အပြင်လူအား ကြားနာခွင့်ပေးသင့်ကြောင်း တင်ပြချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခရိုင်တရားရုံးနှင့် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်တို့တွင် နှစ်ဖက်ကြားနာခွင့်ရခဲ့သဖြင့် အဆိုပါ အချက်မှာ ပြင်ဆင်ရန်အကြောင်းပြချက်မဟုတ်ပါကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူက ကိုးကားသည့် **ဒေါ်ခင်စု ပါ ၂ နှင့် ဦးအုန်းမောင် ပါ ၅ စီရင်ထုံး** တွင် ပစ္စည်းတင်ပြသူထံ ပြန်လည်ပေးအပ်ရန်ဖြစ်သည်ဟူသော စကားရပ်သာမက “ သို့ရာတွင် အထူးအကြောင်းရှိက ပြန်လည်ပေးအပ်ရန်မဟုတ် ” ဟူ၍လည်း ပါရှိပြီး အဆိုပါစီရင်ထုံးမှာ တရားခံအား အပြီးအပြတ်လွှတ်ခဲ့သော အမှုဖြစ်၍ သဘာဝမတူပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က ခိုးရာပါပစ္စည်းဖြစ်သော သက်သေခံစာရွက်စာတမ်းများဖြစ်သောကြောင့် တရားလို ဦးမှတ်သို့

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ။

ပြန်ပေးစေရန်အမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ မှန်ကန်ပါကြောင်း၊ လျှောက်ထားသူ၏ ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

လျှောက်ထားခံရသူ (၂)၏ ရှေ့နေက အမှုတွင် စစ်ဆေးပေါ်ပေါက်ချက်များအရ ဦးမှတ်ပိုင်ဆိုင်သည့် စာရွက်စာတမ်းများကို မြင့်ဦးက သံသေတ္တာအတွင်းမှ ခိုးယူပြီး ဦးမြအောင်ထံငွေများ ချေးယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၀ အရ ခိုးရာပါပစ္စည်းဖြစ်ပါကြောင်း၊ တရားခံမြင့်ဦးအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၀ ဖြင့် ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် နှင့် ၆လ ချမှတ်ခဲ့သော အမိန့်မှာလည်း အတည်ဖြစ်လျက်ရှိပါကြောင်း၊ ဦးမြအောင်က တရားခံကို ငွေချေးပေးရာ၌ အာမခံအဖြစ် ရယူထားသော ခိုးရာပါပစ္စည်းဖြစ်သဖြင့် ဦးမြအောင်သည် ပြန်လည်ရထိုက်ခွင့်မရှိပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုလျက် ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်သင့်ပါကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

ပြစ်မှုဆိုင်ရာတရားရုံးတွင် စစ်ဆေးစီရင်မှုတစ်ခု ဆုံးခန်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ ပြစ်မှုကျူးလွန်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည်ဟု ယူဆ၍ တရားရုံးသို့ တင်ပြထားသောပစ္စည်း၊ စာတမ်းအမှတ်အသားတစ်ခုခုကို တရားရုံးသည် ဖျက်ဆီးစေရန် ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် သိမ်းဆည်းစေရန် သို့မဟုတ် လက်ရှိထားရှိခွင့်ရှိသည်ဟု တောင်းဆိုသူအားပေးအပ်စေရန် သို့မဟုတ် အခြားနည်းဆောင်ရွက်စေရန်အတွက် သင့်သည်ထင်မြင်သည့် စီမံခန့်ခွဲမှုအမိန့်တစ်ရပ်ကို ချမှတ်နိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇(၁) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

အဆိုပါပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားရုံးသို့ သက်သေခံအဖြစ် တင်ပြ
 ခဲ့သောပစ္စည်း သို့မဟုတ် စာတမ်းအမှတ်အသားတစ်ခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍
 တစ်စုံတစ်ဦးသို့ ပေးအပ်စေရန် အမိန့်ချမှတ်ခြင်းမှာ ပိုင်ဆိုင်မှုအလို့ငှာ
 အဆုံးအဖြတ်ပြုခြင်းမဟုတ်ဘဲ လက်ရှိထားခွင့်အလို့ငှာ အဆုံးအဖြတ်
 ပြုခြင်းဖြစ်ကြောင်း မြင်သာပေသည်။ သက်သေခံပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍
 အမှုပြီးဆုံးသောအခါ တရားရုံးက သက်သေခံပစ္စည်းကို မည်သူ့လက်ဝယ်
 ထားရှိထိုက်သည်ဟူသောအချက်ကို အလေးထား၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသာဖြစ်
 ပြီး ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းမဟုတ်ချေ။ **ဒေါ်စိန်အေး နှင့်**
ပြည်ထောင်စုဆိုရှယ်လစ်သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် စီရင်ထုံး (၄)
ကြည့်ပါ။

မူလရုံးတရားလိုဦးမှတ်က သားဖြစ်သူ မြင့်ဦးနှင့် ချွေးမ မာမာဦး
 တို့အပေါ် ခိုးမှုဖြင့် အရေးယူပေးရန် တိုင်တန်းမှုတွင် မြင့်ဦးသည် ပြစ်မှု
 ဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၈၀ အရ ထောင်ဒဏ် ၁ နှစ် နှင့် ၆ လ ချမှတ်ခံ
 ရသည်။ တရားလို ဦးမှတ်၏နေအိမ်သေတ္တာထဲမှ ပျောက်ဆုံးခဲ့သော
 ၎င်းနေထိုင်ရာ မန္တလေးမြို့၊ ပြည်ကြီးပျော်ဘွယ်အနောက်ရပ်ကွက်၊
 အကွက် (၃၀၅)၊ ဦးပိုင် ၄(၁) မြေကွက်နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် စာချုပ်စာတမ်း
 များနှင့် ဆိုင်ခန်းမှတ်ပုံတင်စာအုပ်တို့ကို တရားခံ မြင့်ဦးထံမှ အပေါင်ခံ
 ထားသော လျှောက်ထားသူ ဦးမြအောင် (လိုပြ-၂) ထံမှ ရှာဖွေပုံစံဖြင့်
 ပြန်လည်သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည်။ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံးက
 အဆိုပါသက်သေခံစာရွက်စာတမ်းများကို တရားလို ဦးမှတ်သို့ ပြန်လည်

(၄) ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၃၄။

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ။

ပေးအပ်စေရန် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၁၇ အရ စီမံခန့်ခွဲ
သည့်အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

လျှောက်ထားသူ ဦးမြအောင်က ၎င်းထံတွေ့ချေးယူစဉ်ကတည်းက
အိမ်ပိုင်ဆိုင်မှုစာချုပ်စာတမ်းများကို ဦးမှတ်ကိုယ်တိုင် လွှဲပြောင်းပေးအပ်
ပြီး လက်မှတ်ရေးထိုး၊ လက်ဗွေနှိပ်ခဲ့ကြောင်း အကြောင်းပြခဲ့သော်လည်း
မူလရုံးအမှုတွင် ၎င်းနှင့် ဦးမှတ်တို့ တွေ့ဆုံမှုရှိခဲ့ကြောင်း သက်သေခံချက်
မရှိချေ။ ပေါင်နံရာ၌ ပွဲစားအဖြစ်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော ဦးဝင်းအောင်
(လိုပြ-၃) က အသက် ၈၀ အရွယ်ရှိ မကျန်းမာသော ဦးမှတ်အိမ်သို့
သွားရောက်ခဲ့ပြီး ဦးမှတ်ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုး၊ လက်ဗွေနှိပ်ပေး
ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုသော်လည်း တရားခံ မြင့်ဦးက ၎င်း၏ဖခင်နှင့်
ဦးဝင်းအောင်တို့ မတွေ့ခဲ့ကြောင်းနှင့် ၃၅ လမ်း (၈၈x၉၀) လမ်းကြားရှိ
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ဦးမှတ်၏ လက်မှတ်ကို ၎င်းက ရေးထိုးခဲ့ခြင်းဖြစ်
ကြောင်း ငြင်းဆိုမေးမြန်းခဲ့သည့်အပြင် ဦးဝင်းအောင်အား ထောက်ခံ သော
သက်သေမရှိခဲ့ပေ။ အင်းစိန်မူခင်းတပ်ဖွဲ့သို့ စာရွက်စာတမ်းများကို
ပေးပို့စစ်ဆေးစေခဲ့ရာတွင်လည်း ဦးမှတ်၏ ဝဲ၊ ယာလက်ပုံစံများနှင့်
တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရာ တူညီမှုမရှိကြောင်းနှင့် လက်မှတ်များကိုလည်း
ဦးမှတ်ရေးထိုးခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ကျွမ်းကျင်သူအရာရှိက စစ်ဆေးပြန်
ကြားခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဦးမှတ်နှင့် မြင့်ဦးတို့သားအဖနှစ်ဦး ပူးပေါင်း၍
အမှုဖွင့်တရားစွဲဆိုကာ စာရွက်စာတမ်းများ ပြန်လည်ရရှိအောင်
ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသူ၏ တင်ပြချက်မှာ လက်ခံ
ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

အချင်းဖြစ် သက်သေခံစာရွက်စာတမ်းများမှာ ခိုးယူခြင်းဖြင့် လက်ပြောင်းခဲ့သော ပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၄၁၀ ၏ ဖွင့်ဆိုချက်အရ ခိုးရာပါပစ္စည်းပင်ဖြစ်ပြီး ခိုးရာပါပစ္စည်းသည် ဥပဒေအရ လက်ရှိဖြစ်ထိုက်သူ၏ လက်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသည့်အခါမှသာ ခိုးရာပါပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရပ်စဲမည်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါစာရွက်စာတမ်းများကို တရားလို ဦးမှတ်၏နေအိမ်မှ တရားခံမြင့်ဦးက ခိုးယူလျက် အပေါင်ခံသူ မြအောင်ထံ၌ ငွေများချေးယူခြင်းအတွက် အပေါင်အဖြစ်ပေးအပ်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် အဆိုပါပစ္စည်းများသည် ဦးမြအောင်၏ လက်ဝယ်၌ ထားရှိနေသမျှကာလပတ်လုံး ခိုးရာပါပစ္စည်းအဖြစ်မှ ရပ်စဲသွားမည်မဟုတ်ပေ။

၂၀၁၂
 ဦးမြအောင်
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
 မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

ဦးငယ် နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် (ဦးဘိုးစော)

စီရင်ထုံး (၅) တွင် သဘောရိုးဖြင့် ဝယ်ယူသည်ဆိုစေကာမူ ရောင်းပိုင်ခွင့်မရှိသောသူထံမှ ဝယ်ယူခဲ့သောကြောင့် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိမည်မဟုတ်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားပြီး **ဦးမောင်ကို နှင့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် (ဒေါ်တင်အေး) စီရင်ထုံး** (၆) တွင် သဘောရိုးဖြင့် ဝယ်ယူကြောင်း ထင်ရှားလျှင် ခိုးရာပါပစ္စည်းလက်ခံမှုနှင့် အရေးယူခံရခြင်းမှ ကင်းလွတ်မည်ဖြစ်သော်လည်း ပစ္စည်းပြန်ရနိုင်ရန်အတွက် အရေးမဆို နိုင်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

အပေါင်ခံသူ ဦးမြအောင်အနေဖြင့် ပေါင်နှံသူမြင့်ဦးက ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးမှတ်၏ လက်ဗွေ၊ လက်မှတ်များကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟု သိရှိနိုင်

(၅) ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၂၆။
 (၆) ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၇၇။

၂၀၁၂
ဦးမြအောင်
နှင့်
ပြည်ထောင်စုသမ္မတ
မြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂

မည်မဟုတ်ကြောင်းနှင့် စာချုပ်စာတမ်းများကို ခိုးယူလာခြင်းဖြစ်သည်ဟု လည်း သိရှိနိုင်မည့်အခြေအနေမရှိကြောင်း မန္တလေးခရိုင်တရားရုံးက သုံးသပ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ အဆိုပါအချက်မှာ အပေါင်ခံသူက သဘောရိုးဖြင့် အပေါင်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟုသာ ကောက်ယူနိုင်မည်ဖြစ်ရာ ခိုးရာပါပစ္စည်းလက်ခံမှုနှင့် အရေးယူခံရခြင်းမှ ကင်းလွတ်မည်ဖြစ်သော် လည်း “ ဥပဒေအရ လက်ရှိရထိုက်သူ ” အဖြစ်သို့ ရောက်မလာနိုင်သည့် အတွက် ပစ္စည်းပြန်ရရှိရန် အရေးဆိုနိုင်သောအချက်ဖြစ်သည်ဟု မဆိုသာပေ။

သို့ဖြစ်ရာ သက်သေခံစာရွက်စာတမ်းများကို ဦးမြအောင်သို့ ပြန်လည်ပေးအပ်စေခဲ့သည့် မန္တလေးခရိုင်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက် လျက် လျှောက်ထားသူ ဦးမြအောင်အနေဖြင့် ငွေချေးပေးရာတွင် မြင့်ဦး ထံမှ လက်ခံရယူထားသော စာရွက်စာတမ်းများကို လက်ဝယ်ထားခွင့်ရှိ မည်မဟုတ်ကြောင်း သုံးသပ်ကာ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပြန်လည်အတည်ပြုခဲ့သော မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ် တော်၏ အမိန့်မှာ မှားယွင်းခြင်းမရှိသဖြင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ပြင်ဆင် ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် လျှောက်ထားသူ၏ ပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်လိုက်သည်။